SCENARIUSZ ZAJĘĆ PRZEDSZKOLNYCH

Miejsce na zabawę i odpoczynek

Scenariusz inspirowany książką „Chmurka i Burza grają w piłkę”

01

O zajęciach

Grupa	dzieci w wieku 4–6 lat	**Czas**	około 45 minut
Obszar	potrzeby, wspólna przestrzeń i tworzenie zasad	**Forma**	ruch, rozmowa, planowanie i praca grupowa

Scenariusz pokazuje, że we wspólnej przestrzeni spotykają się różne potrzeby. Chmurka i Burza chcą się bawić, a Kot Tomek potrzebuje snu. Dzieci szukają rozwiązań, które uwzględniają obie strony, ćwiczą regulowanie głośności i tworzą proste zasady możliwe do zastosowania w przedszkolu lub w domu.

Cele zajęć

Dziecko:

- nazywa potrzebę ruchu, zabawy i odpoczynku
- zauważa, że jego działanie może wpływać na inne osoby
- dobiera głośność do miejsca i sytuacji
- proponuje zmianę czasu, miejsca lub sposobu zabawy
- współtworzy konkretną zasadę i sprawdza, czy można jej przestrzegać

02

Materiały i start

Materiały

- [ ] miękka piłka
- [ ] obrazki piłki, łóżka, klocków, książki i kredek
- [ ] trzy kartoniki: CISZA, SPOKOJNA ROZMOWA, ENERGICZNA ZABAWA
- [ ] duży arkusz papieru, małe kartki i kredki
- [ ] taśma papierowa do wyznaczenia miejsca zabawy

1 Jeden ogród, różne potrzeby

5 minut

Osoba prowadząca pokazuje obrazki piłki i łóżka. Chętne dzieci za pomocą gestów przedstawiają osobę gotową do zabawy i osobę potrzebującą odpoczynku.

Rozmowa: Czy jedna potrzeba jest ważniejsza od drugiej? Co może być trudne, gdy obie osoby są blisko siebie?

03

2 Umowa z Kotem Tomkiem

10 minut

Czytanie wybranych fragmentów jest nieobowiązkowe. Bez książki osoba prowadząca korzysta z omówienia:

Chmurka i Burza podczas gry w piłkę robią dużo hałasu. Ich sąsiad, Kot Tomek, nie może się wyspać. Siostry obawiają się rozmowy, ale idą do niego razem. Chmurka proponuje zapisanie pór jego drzemek. Dzięki temu mogą planować zabawę tak, żeby mniej mu przeszkadzać. Zanim Tomek skończy odpoczywać, wybierają cichszą zabawę.

Pytania do kolejnych momentów:

Moment opowieści	Pytania do dzieci
Siostry przenoszą grę z domu do ogrodu	dlaczego miejsce zabawy ma znaczenie?
Tomek mówi o hałasie	jaką potrzebę próbuje przekazać?
Chmurka przynosi kartkę	dlaczego konkretne ustalenie pomaga bardziej niż obietnica, że już nigdy nie będzie hałasu?
Siostry wybierają inną zabawę	co mogą zmienić, zachowując przyjemność ze wspólnego czasu?

04

Dalszy przebieg

3 Dobieramy głośność

7 minut

Grupa ustala gesty dla trzech kartoników. CISZA oznacza zabawę ruchem bez głosu, SPOKOJNA ROZMOWA – głos słyszalny dla osoby obok, a ENERGICZNA ZABAWA – większy ruch i zwykłe okrzyki radości, bez krzyczenia.

Dzieci reagują na pokazywane symbole, naśladując grę w piłkę. Osoba prowadząca podaje miejsca: sala podczas odpoczynku, stolik do wspólnej pracy, plac zabaw. Grupa dobiera sposób zabawy do sytuacji.

Chętne dzieci kończą zdanie: „Kiedy ja chcę się bawić, a ktoś odpoczywa, mogę…”. Grupa odpowiada na pytania podsumowujące.

4 Zmieniamy czas, miejsce albo sposób

8 minut

Osoba prowadząca przedstawia sytuację: jedna osoba chce turlać piłkę, a druga buduje obok wieżę i boi się jej przewrócenia.

Dzieci szukają rozwiązań w trzech kierunkach: kiedy można się bawić, gdzie można to robić i jak zmienić zabawę. Mogą zaproponować inne miejsce, oddzieloną przestrzeń albo spokojne podawanie piłki. Grupa sprawdza: czy piłka ma gdzie się poruszać? Czy budowla jest bezpieczna? Czy obie osoby rozumieją ustalenie?

05

Na zakończenie

5 Nasza umowa na wspólną przestrzeń

10 minut

Na arkuszu dzieci tworzą prosty plan sali lub wymyślonego ogrodu. Umieszczają obrazki aktywności i zaznaczają miejsce odpoczynku oraz ruchu. Wspólnie wybierają trzy zasady, na przykład:

- Piłkę turlamy w wyznaczonym miejscu.
- Przy miejscu odpoczynku rozmawiamy spokojnym głosem.
- Gdy komuś przeszkadza zabawa, zatrzymujemy się i szukamy zmiany z pomocą dorosłego.

Następnie przez krótką chwilę sprawdzają jedną zasadę w praktyce. Jeśli nie działa, wspólnie ją poprawiają.

Pytania podsumowujące

- Jak powiedzieć, że potrzebujemy spokoju?
- Co możemy zmienić w zabawie, żeby mniej komuś przeszkadzała?
- Po czym poznamy, że nasza zasada działa?
- Co zrobić, gdy trudno samodzielnie znaleźć rozwiązanie?

Wskazówki dla osoby prowadzącej

Nie przedstawiaj ruchu i głośniejszej zabawy jako czegoś złego. Pomóż znaleźć dla nich odpowiednie warunki

Uwzględniaj wrażliwość na dźwięki. Nie ćwicz krzyku ani nagłych, głośnych sygnałów

Nie wymagaj od dzieci trwałej ciszy. Zasady powinny być krótkie, konkretne i możliwe do wykonania

Wątek piłki na drzewie może prowadzić do krótkiego przypomnienia: w podobnej sytuacji dziecko prosi dorosłego o pomoc; nie odtwarzamy prób z ciężką gałęzią